

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د ارشاد او دعوت آمریت

د خطبو د تنظیم عمومی مدیریت

دجمعی دخطبی لاریښود مورخ: ۱۴۴۳/۴/۲۰ هجری قمری مطابق ۱۴۰۰/۹/۵ هجری شمسی

غیر اسلامي هیوادونو ته تلل د اسلامي شریعت له نظره

الحمد لله الذي اعزنا بالإسلام وأمرنا بالتمسك به حتى نصل إلى دار السلام، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شيء قدير. وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الذي حذرنا عن كل ما يضر بديننا أو يمس كرامته من الأقوال، والأفعال ليكون لنا هذا الدين عزاً في الدنيا وسعادة في الآخرة فصلى الله وسلم على هذا النبي الكريم الذي لم يترك خيراً إلا دل الأمة عليه ولا شراً إلا حذرنا منه رحمةً بها ونصحاً لها فجزاه الله عن الإسلام والمسلمين خيراً أما بعد.

قال الله سبحانه وتعالى في محكم كتابه وهو اصدق القائلين: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ} {التحریم: (۶)}.

ترجمه: ای مؤمنانو! وسائی ځان او خپل اولادونه له داسې اور څخه چې خاشاک به یې انسانان او تیګې وي. ولاری دي ورباندې داسې ملائکې ده سختو زړونو والا او دسختو نیولو والا، نافرمانی نه کوي دالله تعالی څخه په هغه کارکې چې ورته یې امر کړی دی او کوي هغه څه چې ورته امر وشي.

وقال الله تعالى في مقام آخر: {وَلَا تُقْفُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} {البقرة: (۱۹۵)}.

ترجمه: او مه اچوی ځانونه په خپلو لاسونو هلاکت کې او نیکی وکړی بېشکه الله تعالی نیکان خوښوي.

هر مسلمان په خپل وطن کې نړۍ ته راځي او څه ناڅه داسلامي لارښوونو او دیني ارزښتونو څخه خبریږي، د دیني آدابو او الهي هدایت څخه برخمن کیږي په سمه لار حرکت کوي او داسلام په مبارک دین ثابت ولاړ وي، دا یو منل شوی حقیقت دی چې مسلمان ته له هر څه غوره داسلام مبارک دین دی او مسلمان دخپل دین دحفاظت مسؤولیت په غاړه لري او له هر هغه ځای څخه چې دمسلمان دین او یا دیني حکمونه یې دخطر سره مخ کیږي باید له هغه ځایونو څخه ځان وساتي او باید ډیر محتاط واوسیري لکه څرنگه چې انسان دخپل ځان په اړه محتاط وي او په داسې لار نه ځي چې ځان یې په خطر کې ولویږي همدا شان دخپل دین او دیني احکامو په برخه کې هم باید ډیر احتیاط وکړي.

په دې اساس غیر اسلامي هیوادونه چې دبی دینی، الحاد، اخلاقي فساد، شرابو او ډول ډول ناوړه او حرامو څخه ډک دي داسې غیر اسلامي هیوادونو ته سفر کول دین په خطر کې اچول دي په ځانګړي توګه هغه ماشومان او اطفال چې په غیر اسلامي هیوادونو کې تربیه کیږي او را لونیږي، په یقیني توګه ویلای شو چې په دې کار سره ځان او اولاد په هلاکت کې اچوي هغه کار چې دسورت تحریم په (۶) نمبر آیت او دسورت بقري په (۱۹۵) نمبر آیت کې ورڅخه مسلمانان منع شوي دي.

داسې ډیر پېښ شوي دي چې دینداره اشخاص غیراسلامي هیوادو ته تللي دي او بیاپه فتنه کې لویډلي دي دینداري یې په معصیت تبدیل شوی ده او یا هم اولادونه یې په غیراسلامي تربیه رالوی شوي دي چې داسلامي دین په اړه هیڅ معلومات نلري.

دا یوحقیقت دی چې محیط او اوسیدونکي دانسان په ژوند مستقیم اغیزه لري، دینداره او صالح محیط انسان نیکی لوري ته خو بدمحیط او بدملګري د انسان مشاعر د بدو خواته کش کوي؛ بالخصوص هغه ماشومان او اطفال چې سالمې تربیې ته ضرورت لري، همدا وجه ده په کوم ځای کې چې دمسلمان دین ته خطر متوجه وي مسلمان باید له هغه ځای

څخه داسې ځای ته هجرت وکړي چې دین یې په امن کې وي، هجرت یواځې د ظلم څخه ځان ژغورل نه دي؛ بلکې ددین دحفاظت لپاره هم هجرت اړین دی.

د دین دبنمنان د مختلفو لارو څخه هڅه او کوښښ کوي ترڅو دمسلمان دین ورفاسد کړي او دې هدف ته د رسیدلو لپاره دهرې وسیلې څخه کار اخلي. الله تعالی فرمایلي دي: {وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} {البقرة: (۱۰۹)}.

ترجمه: ډیر له اهل کتابو (یهود او نصارا) څخه خوښ گڼي چې وگرځوي تاسې ستاسو دایمان راوړلو څخه وروسته کافران (دا غوښتنه ددوی) د نفسونو د حسد له امله ده، وروسته له هغې چې ورته بیان شو حق، پس عفو وکړئ او مخ واړوئ تر هغې پورې چې الله تعالی خپل حکم راوړي بېشکه الله تعالی په هر څه قادر دی.

د کفر، الحاد او گمراهۍ له زمکې څخه داسلام او مسلمانانو زمکې ته هجرت پرمسلمان فرض دی؛ نه دا چې مسلمان دې داسلام له خاورې او ټاټوبي څخه داسې ځای هجرت وکړي چېرته چې کفر او کفرې قانون حاکم وي او ټولنه په شرک، لا دیني او ډول ډول فسادونو او اخلاقي پستیو کې غرقه وي. الله تعالی فرمایلي دي: {إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا} {النساء: (۹۷-۹۸)}.

ترجمه: بېشکه له هغه کسانو څخه چې پر ځانونو یې ظلم کړی وي (یعنې هجرت یې نه وي کړی) کله چې ملائکې روح ورڅخه اخلي ملائکې ورته ووايي په کوم ځای کې اوسیدی؟ هغوی ورته وایي: مونږ مستضعف گرځول شوي و په زمکه کې. بیا ملائکې ورته وایي: آیا الله تعالی زمکه پراخه نه وه چې هجرت مو کړی وای؟ دا هغه کسان دي چې ځای ددوی جنهم دی او ډیر بد ځای د ورتللو دی.

امام ابن کثیر رحمه الله ددې مبارک آیت لاندې داسې لیکلي دي: (هذه الآية الكريمة عامة في كل من أقام بين ظهراني المشركين، وهو قادر على الهجرة، وليس متمكناً من إقامة الدين، فهو ظالم لنفسه، مرتكب حراماً بالإجماع) تفسیر ابن کثیر

ترجمه: ددې آیت کریمه حکم عام دی هر هغه چاته شامل دی چې دشرکانو په منځ کې اوسېږي او حال دا چې پر هجرت کولو قادر هم وي او د خپل دین په قائلولو توان نلري داسې شخص په ځان ظلم کړی دی او دامت په اجماع سره دحرام عمل مرتکب شوی دی.

الله تعالی په یو بل آیت کې فرمایلي دي: {وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ} {النساء: (۱۴۰)}.

ترجمه: او تاسو ته په کتاب کې داحکم نازل شوی دی چې کله تاسو (له کوم قوم څخه) واورئ چې الله تعالی په آیتونو کفر کوي او مسخری وریږي کوي مه ورسره کینی ترڅو چې په هغوی یوبله خبره کې ورننوخئ (که چیرې تاسو دداسې خلکو سره کینی) تاسو به په دغه وخت کې ددوی په شان یاست.

امام رازی رحمه الله ددې مبارک آیت په تفسیر کې لیکلي دي (علماء ويلي دي: دآیت ددې دلیل دی چې څوک په کفر رضایت ولري هغه هم کافر کیږي او څوک چې منکرو ویني او ورباندې راضي وي او دمنکر له خلکو سره اختلاط ولري او یا ورسره په منکر کې دخپل وي دداسې شخص حکم داسې دی لکه چې په خپله دمنکر عمل مرتکب شوی وي. [تفسیر الرازي ۱۱/۲۴۷])

امام واحدی رحمه الله لیکلي دي: (علماء وایي دداسې خلکو سره دناستي څخه ځکه مطلقاً ممانعت راغلی دی چې ددوی سره په کیناستلو او ورسره په خپرو کولو کې په انسان کې یو ډول انس او ملگرتیا رامنځ ته کیږي اوداسې کار عادتاً په زیاتو مواردو کې رامنځ ته شوی دی؛ نوځکه ددوی سره ناسته ولاړه ممنوع گرځول شوی ده). التفسیر البسيط

پورتنیو خبرو ته په کتو پرته له ضرورت غیراسلامي هیوادونو ته تلل جواز نلري؛ ځکه مسلمان د یوداسې عظیم دین څخه برخمن دی چې په ټولو غوره معناگانو او بهتره صفاتو باندې مشتمل دی؛ لکه دعقیدې درست والی، په سلوک کې استقامت، په معامله او قول کې صداقت او ریښتینولي او په اخلاقو کې کمال اوداسې نور...

دداسې یو لوی دین سره په کفرې او الحادي هیوادونو او د فحشاؤ او فساد څخه ډک مرکزونو کې اوسیدل هیڅ مسلمان ته جائز نه دي؛ ځکه محیط دانسان په عقیده، سلوک او اخلاقو باندې خاص تاثیر لري او دین زموږ لپاره لویه سرمایه ده او په کار نه ده چې خپله دغه لویه سرمایه دخاطر سره مخامخ کړو. الله تعالی فرمایلي دي: {وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَنَمَسْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ} {هود: (۱۱۳)}.

ترجمه: او دظالمانو خوا ته ميلان مه کوي بيا به درته د(جهنم) اور ورسيري او بيا به نه وي ستاسو لپاره پرته له الله تعالى څخه نور دوستان او بيا به له تاسو سره مرسته ونه شي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (مَثَلُ جَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوِّءِ، كَمَثَلِ الْمَسْكِ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْدِثَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَنَافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً)متفق عليه

ترجمه: د نيك او بد ملگري مثال لکه د مشکو د خرڅوونکي او اهنگر په څير دي، دمشکوخرڅوونکی تاته مشک درکوي يا به يې ورڅخه واخلي اوکه يې وانخلي دهغه له خوا به درته خوشبوی ورسيري او اهنگر يا به دی جامي در وسيزي او يا به يې بدبوی درته در ورسيري.

په يو بل حديث شريف کي راغلي دي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُؤَيِّمُ بَيْنَ أَظْهَرِ الْمُشْرِكِينَ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ؟ قَالَ: لَا تَرَأَى نَارَاهُمَا)سنن أبي داود

ترجمه: پيغمبر عليه السلام وفرمايل: زه بيزاره يم له هر هغه مسلمان څخه چې دمشرکانو په منځ کي اوسيري . صحابه وو عرض وکړ دا ولی يارسول الله صلى الله عليه وسلم؟ پيغمبر عليه السلام وفرمايل: ترڅو د دوی اور يوبل ونه ويني. دحديث معنا داسي ده چې مسلمان بايد له مشرک څخه لری واوسيري او دمسلمان کور او اقامت گاه له مشرک څخه دومره لری وي که چيري مسلمان اور بل کړي چې کافر يې ونه ويني او ورته بنکاره نه شي. [تحفة الاحوذی]

په غير اسلامي هيوادونو کي دمسلمان اوسيدل:

لکه مخکي مو چي وويل غيراسلامي هيوادونه چي دکفر، گمراهی، اخلاقي مفسدو، لاديني او هرډول منکراتو مرکزونه دی په داسي محيط کي اوسيدل د مسلمان دځان، او اولاد دهلاکت سبب گرځي ټول په فتنه کي اچول دی چي په شريعت کي ورڅخه منع راغلی ده.

دفساد په مرکز کي خپل عزت، مروت او دين ساتل مسلمان ته مشکل کاردی او بايد چي په داسي هيوادونو کي له اوسيدلو څخه ډډه وشي.

پخواني فقهاء او معاصرتول علماء په دې خبره اتفاق نظر لري چي په کفري غيراسلامي هيوادونو کي پرته له ضرورته اوسيدل حرام کاردی.

په حديث شريف کي راخي: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تَسْتَضِيئُوا بِنَارِ الْمُشْرِكِينَ)مسند أحمد - الرسالة (١٨ / ١٩)

ترجمه: له انس رضي الله عنه څخه روايت دی چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: روښنایي مه اخلی دمشرکانو له اورڅخه .

محدثين ددې حديث په شرح کي وايي چي د دی حديث معنا داده: تاسو دمشرکانو په منځ کي مه اوسيرئ او له دوی سره اختلاط مه کوي.

امام ابن کثير رحمه الله وايي: ددې حديث معنا داده چي دوی ته مه نږدې کيرئ داسي چي ددوی په هيوادونو کي تاسو واوسيرئ بلکي له دوی څخه لری استوگنه غوره کړئ او ددوی له هيوادونو څخه هجرت وکړئ. [تفسير ابن کثير]

په يو بل حديث کي راخي: عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجَلِّيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: (مَنْ أَقَامَ مَعَ الْمُشْرِكِينَ فَقَدْ بَرَّئَ مِنْهُ الذَّمَّةُ). [البيهقي]

ترجمه: دجرير بن عبدالله رضي الله عنه څخه روايت دی چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: څوک چي دمشرکينو سره اوسيدل غوره کړي له ده څخه ذمه خلاصه شوه يعني دمسلمانی حصانت يې له منځه ولاړه.

عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ أَمَّا بَعْدُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكِ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ » . [سنن أبي داود]

ترجمه: دسمره ابن جندب رضي الله عنه څخه روايت دی چي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: څوک چي د مشرک سره گډ ژوند اختيار کړي او له هغه سره سکونت وکړي دا هم دهغه په شان دی.

په یو بل حدیث کې داسې راځي: قال جریر رضي الله عنه : أتيت النبي صلى الله عليه وسلم وهو يبائع فقلت: يا رسول الله! أبسط يدك حتى أبايعك واشترط علي فأنت أعلم، قال: أبايعك على أن تعبد الله وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتتأصح المسلمین وتفارق المشرك. (المستدرک للحاکم ومسند أحمد)

ترجمه: جریر رضي الله عنه فرمائي چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم حضورته دبیعت کولو په موخه راغلم ومي ويل یار رسول الله صلى الله عليه وسلم لاس دې را کره چې بیعت درسره وکړم او شرط راباندي کیرده ته ښه پوهیږي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: بیعت درسره کوم په دې شرط چې دالله تعالی عبادت به کوي، لمونځ به قائموي، او زکات به ورکوي او مسلمانانو ته به نصیحت کوي او له مشرک څخه به جلا کيږي.

الله تعالی فرمایلي دي: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوا مَا عَنُتُمْ قَد بَدَتِ الْبُغْضَاءُ مِنْ أَقْوَاهُمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تُعْقِلُونَ } آل عمران: (۱۱۸).

ترجمه: ای مؤمنانو! له خپلو مسلمانانو څخه پرته بل څوک په پټي دوستۍ سره مه نیسي هغوی ستاسو په حق کې دهیڅ ډول فسادڅخه دریغ نه کوي او خوښ گڼي هغه څه چې تاسو په مشقت کې اچوي یقینا ښکاره شوی دی بغض ددوی له خولو څخه او هغه څه چې پټ کړي دي سینو ددوی هغه ډیرلوی دی یقینا مونږ بیان کړل تاسو ته آیتونه ددې لپاره چې د عقل څخه کار واخلي.

مسلمانانو ته لازمه ده چې په هیڅ حالت کې دکفارو خیرخواه ونه اوسیږي.

په یو حدیث کې راځي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: (وعن سمرة بن جندب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تساکنوا المشرکین ولا تجامعوهم فمن ساکنهم أو جامعهم فهو مثلهم . وفي معناه حدیث: لا یقبل الله من مشرک بعد ما أسلم عملاً؛ أو یفارق المشرکین إلى المسلمین. (المستدرک للحاکم والطبراني)

ترجمه: د سمرة بن جندب رضي الله عنه څخه روایت دی چې نبي عليه السلام فرمایلي دي: دمشرکانو سره یوځای سکونت مه کوي او له هغوی سره مه یوځای کيږي که چیرې څوک له تاسو څخه دهغوی سره واوسیده او یا یې ورسره ملگرتیا وکړه هغه به هم دهغوی په شان وي. په بل حدیث کې راځي: الله تعالی له هغه مشرک څخه چې اسلام راوړي ترهغې عمل نه قبلوي ترڅو مشرکینو څخه دمشلمانانو په خاطر جدا نشي.

امام قرطبي رحمه الله ليکلي دي: (قلت: ولا یختلف في أنه لا یحل لمسلم المقام في بلاد الکفر مع التمكن من الخروج منها؛ لجریان أحكام الکفر علیه، ولخوف الفتنة على نفسه. وهذا حکم ثابت مؤيد إلى يوم القيامة) المفهم لما أشكل من تلخیص کتاب مسلم

ترجمه: زه وایم: په دې کې هیڅ اختلاف نشته چې مسلمان ته جائز نه دي چې دکفارو په هیوادونو او ښارونو کې واوسیږي سره له دې چې وتل ورته ممکن وي؛ ځکه چې په دغه هیوادونو باندي دکفر حکمونه تطبیق کيږي، بله دا چې د هغه نفس ته خطر متوجه دی او دا حکم ثابت او ترقیامت پورې تائید دی. البته ځیني معاصرو علماء غیر اسلامي هیوادونو ته دتللو لپاره ځیني شرطونه لازم گڼلي دي چې دري یې په لاندې ډول دي:

۱. غیر اسلامي هیوادونو ته تلونکی شخص به دعلم څښتن وي. ځکه علم هغه سلاح ده چې په دې سره کولای شي د شکوکو او شبهاتو مقابله وکړي.

۲. بله دا چې محصن به وي. یعني واده به یې کړی وي ددې لپاره چې دشهواني حرکاتو مقابله وکړای شي.

۳. بله دا چې سفر به یې د ضرورت په بنا وي؛ لکه دعوت او تبلیغ، علاج، تجارت او داسې نور چې دخپلې اړتیا ډپوره کولو څخه وروسته به بیا خپل وطن ته راستنیري.

السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته